

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Za inserate uredništvo in upraviteljstvo
ni odgovorno.

Cena oznanil je za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—.
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—.
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—.
Pri večkratnem oznanilu je cena po-
sebnostno znižana.

Štev. 24.

V Ptuj v nedeljo dne 30. novembra 1902.

III. letnik.

Sovraštvo.

Vse na tej zemlji je minljivo. List za listom je
padel pred kratkim z drevesa, list, ki se je zibal še
pred malo meseci na veji, obdan od toplih solčnih
žarkov.

In prišla bode zopet spomlad in zopet bode
drevje ozelenelo! Človek je danes vesel, a glej, morda
jutri že bode srce, katero je toliko upalo, katero
si je toliko želelo, vtihnilo na veke. A zopet pridejo
drugi ljudje, zopet novi rod. In tako bode šlo naprej.

A glej, vendar čudno je, čeprav na tej zemlji
vse tako hitro mine, vendar se vse p r e g a n j a.
Preganjanje vidimo v celi naravi! Ako človek samo
enkrat stopi, uniči nebroj živalij, ki so prišle slučajno
pod njegovo nogo.

Preganjajo se živali, ki žive na suhem in tam
doli na dnu vode, katera se razprostira mirno pred
teboj, tam doli vlada morda ljuti boj za obstanek.

A hujše preganjanje, hujše s o v r a š t v o, kakor
med živalimi, najdemo med pametnimi bitji, med
ljudmi.

Sosed preganja soseda, prijatelj prijatelja, brat
brata! A vendar imamo vsi dovolj prostora na tem

O mladeniču, ki bi bil rad strah poznal.

Konec.

Na poti sliši, da straši v starem gradu. V ta
grad se toraj nameni, in se ponudi za hlapca. Ko
ga graščak sprejme, pravi mu mladenič, da za plačo
ne zahteva drugega, nego da mu pokažejo strah. —
„No, pri nas“, pravi graščak, užil ga bodeš še pre-
več, ako ostaneš!“

Bil je to star grad, o katerem so vedeli ljudje
pripovedovati silno mnogo.

Zvečer, ko gredo vsi iz grada, ostane mladenič
sam v njem, da bi videl strah.

Proti polnoči je lačen, gre toraj v kuhinjo, za-
kuri in pristavi k ognju lonec kaše.

Ko bije ura polnoči, sliši glas: „Oh, padel bo-
dem!“ — Mladenič pogleda kvišku in ko ne zapazi
ničesar, pravi: „No, le padi, samo glej, da ne v moj
lonec!“ Toliko da izgovori, že pade velika

svetu, a vendar skrbi za nas vse eno in isto bitje,
katero nas je ustvarilo, naš nebeški oče — Bog.

Zares sovraštvo vlada med nami ljudmi, brez-
miselno sovraštvo, sovraštvo, ki je največkrat brez
vsakega vzroka.

Sovražijo se posamezniki, sovražijo pa se tudi
cele skupine, sovražijo se narodi. Brezmiselnost tega
sovraštva, katero dandanes posebno med nami vlada,
vam hočemo pojasniti.

Ta je Nemec, drugi Slovenec! Že te dve besede
same pomenijo žalibog dandanes velikansko sovraštvo.
Zakaj le neki? Ti ne moreš nič zato, da te je rodila
slovenska mati in Nemec ne more zato, da je rojen
Nemec. „Tako so peli angeljev glasovi, da cnega očeta
smo sinovi.“ In res je! Vsi ljudje na zemlji smo si
bratje in sestre, vsi narodi, vsi jeziki so dani od
Boga! Ali ni potem brezmiselnost, da sovražiš svojega
soseda, s katerim moraš živeti, s katerim se medseboj-
no podpirata, samo radi tega, ker govori drugi jezik.

Sovraštvo med narodi radi njih govorice je brez-
miselnost bedarija, in sicer bedarija, katera je nastala
v najnovejših časih.

Zakaj pa se pred 50 leti niso sovražili Nemci
in Slovenci?

noga na tla. Mladenič se ne briga mnogo za to,
temveč kuha dalje svojo kašo. — Zopet se začuje
glas: „Oh, padel bodem!“ — „Le padi“, odgovori
mladenič, „jaz ti ne branim, le v mojo kašo ne!“
In druga noga pade na tla. Tretjič se zasliši glas:
„Oh, padel bodem!“ — „Le padi, kakor ti je drago“,
odgovori mladenič, in že leži roka na tleh. — Četr-
tič se začuje glas: „Oh, padel bodem!“ — „Le padi!“
reče pogumno mladenič, in druga roka s truplom
vred pade na tla. Mladenič je že odstavil kuhano
kašo od ognja, ko zopet sliši glas: „Oh, padel bodem!“
— „Ne jezi me, pa padi“, odgovori nevoljno mlade-
nič, „sicer ti grem pomagat, da bodeš lažje padel!“
— „Sedaj pade velikanska glava ropotaje na tla,
v tem hipu se združijo vsi udje, in velikan se dvigne
pred njim.

„Kdo pa si ti?“ vpraša ga mladenič. Ali ko ne
dobi odgovora, dene svojo kašo lepó v skledo in jo
nese v sobo. Velikan stopa za njim.

Zakaj so živeli tedaj mirno skupaj, a danes pa ne bi mogli?

Odgovor je lahek! Vsako sovraštvo ima mater in sicer tako mater, katera za svojo hčer noč in dan skrbi. Ta mati vsakega sovraštva je h u j s k a r i j a.

Pogledimo si Spodnji Štajar. Ali bi se Nemci in Slovenci sovražili, ako ne bi bilo hujskarije?

Kdo pa jo je povzročil? Žalibog, da moramo priznati, da so to hujskarijo in vso sovraštvo povzročili samo taki ljudje, kateri bi bili morali skrbeti za mir, ker jim je njihov nebeški učenik, naš Zveličar sam ukazal, da morajo skrbeti za mir, žalibog, da so toraj to jezikovno sovraštvo med dvema soseč-kima narodoma povzročili apostoli miru — duhovniki.

Toda ne pravi duhovniki, ne, tem ni za hujskarije, ne, pravi duhovniki niso povzročitelji tega sovraštva, povzročili je so in je vedno podpihujejo samo tisti duhovniki, katerim ni za sveto vero, temveč, katerim je samo za njihov žep, to so klerikalci.

Klerikalci so nam v vsakem oziru škodovali in tudi neizmerno škodo povzročeno od sovraštva med obema narodoma, toraj med Nemci in Slovenci imajo klerikalci na vesti.

Kdo izmed Vas je kedaj slišal, da bi kak sivol-as častivreden s t a r i duhovnik šuntal Slovenca proti Nemcu? Nihče! Mladi mlečnezobi kaplani pa, kateri so komaj zapustili šole, kateri ne poznajo življenja, ti Vas vedno in vedno hujskajo, češ „narodnost je v nevarnosti“!

Vso to hujskarijo, vso to sovraštvo povzročujejo ti mladi gospodeki, a ne iz prepričanja v Vaš prid kmetje, ne, temveč s e b i v prid. Ako se voda skali, potem se dajo v njej lažje ribe loviti. Ti gospodeki kalijo mir med Nemcem in Slovencem samo zaradi tega, da ta povzročeni nemir porablja za svoj ž e p, za svojo lastno — čast!

Seveda imajo pri tem gospodeki tudi pomagače in sicer pomagače, kateri so njim jednaki, in ti po-magači, dragi kmet, so — d o h t a r j i. No, da dohtarji niso Tvoji prijatelji, to pa gotovo veš iz lastne skušnje!

Mladenič sede za mizo in jé. Velikan, ki doslej ni dal glasu od sebe, oglasi se sedaj, rekoč: „Daj mi nekoliko kaše!“

„Tam je kuhinja in lonec, pa si pojdi kuhat sam, kakor sem si moral jaz, če hočeš jesti; sicer se pa poberi, da me ne razjeziš.“

A velikan se ne gane, niti ne zine besedice.

Ko mladenič pojé kašo in vidi, da velikan še vedno stoji pred njim, pogleda ga srepo, rekoč: „Sedaj se mi pa le izgubi, da grem spat; tod mi ne bodeš razsajal in rogovilil, ker hočem imeti mir!“

Velikana razjezijo te besede; zatoraj iztegne roko, da bi prijel mladeniča za vrat; v tem hipu pa prime mladenič za prižgano svečo in mu jo vtakne pod nos, da velikan takoj odstopi.

„Velik si, in premalo te ni“, pravi mladenič, „toda veruj mi, da se te kaj malo bojim; in če bo-deš dolgo iskal, skoro jo iztakneš!“

Kako pa to ljubi kmetje, da še niste nikoli slišali, da bi Vas bili drugi uradniki (beamtni) sodniki in tako dalje k temu sovraštvu prigovarjali, da bi Slovence proti Nemcem šuntali?

Zopet samo neizkušeni častihlepni kaplančeki in njih prijatelji dohtarji! Ta dva stana sta povzročila sovraštvo, ta dva skrbita, da se vedno širi. Škod-trpita Nemec in Slovenec, kmet in mestjan — kor-pa imajo od tega edino dohtarji in farji.

Ali morda ni res? Samo to sovraštvo je bil odločilno pri zadnjih deželnozborskih volitvah in k-ima dobiček? Dohtarji in farji! Malo ne sami dohtarji so se zvolili za poslance, ti dohtarji pa svoj-pridnim agentom v dolgih črnih suknjah tam zuna-na deželi gotovo ne bodejo škodovali!

Mi mislimo, da je to tako jasno, da bi bil odveč o tem govoriti še dalje. Gotovo bode pri-čas, ko bodejo to sprevideli vsi kmetje. Bog daj, d-se to nebi zgodilo p r e p o z n o!

Našim kmetom.

Spoštuj očeta in mater, tako ti ukazuje bož-ja zapoved, toda ne le božja zapoved, tako ti ukazu-tvoje meso, tvoja kri; pri živali, katera je brez pa-meti še ni nihče videl, da bi sovražila tisto bitje, katero jo je spravilo na svet, človek pa pride tak-daleč, da povzdigne roko proti svoji materi, pro-človeškemu bitju, katero ga je rodilo.

Pred par dnevi se je vršila v Mariboru porotna obravnava proti sinu, kateri je ubil lastno svojo mater. Ali je to mogoče, ali je mogoče, da bi kdo povzdign-roko proti materi, katera edino ljubi odkritosrčno svojega otroka?

Ako so otroci mali, stopajo svoji materi na noge, ako so odrasli, stopajo jej na srce! Z bolečinami je rodila mati otroka, in ko ta odraste, povzdigne vel-kokrat, posebno med kmeti, rokó proti lastni materi in glej, — mati pa, ki ga je rodila, ona mu o-pusti. A vendar pa jo pri takih prizorih boli sre-

Velikan ne odgovori ničesar, temveč se iztegne do police nad vratami in vzame ključ ž nje. „Pojdi m-menoj!“ reče mladeniču, in ta stopa za njim.

„Odpri vrata!“ veli velikan.

„O, le odpri jih sam“, odgovori mladenič, „ti si jih zadnji zaprl, zató jih tudi prvi odpri!“

Velikan mora sam prijeti za kljuko in odpreti. Ko prideta do kuhinjskih vrat, postoji zopet velikan in veli mladeniču, naj jih odpre.

„Prijatelj, ne jezi me, in odpri jih sam!“ od-govori mladenič; „ti si jih zadnji zaprl, ti jih toraj odpri!“

Velikan odpre vrata. Stopita v kuhinjo, kjer je prej mladenič kuhal kašo. Iz kuhinje so bile vrata v klet in sicer zaklenjene.

„Sezi na polico!“ veli velikan, „in vzemi ključ ž nje ter odpri!“

zavoljo lastne svoje osebe, temveč zopet radi svojega otroka.

Kje je vendarle vzrok iskati za tako postopanje kmečkih sinov in kmečkih hčer proti svoji materi?

Dragi mi, jaz bom Vam to povedal! Otrok, kar se je komaj in komaj naučil hoditi in govoriti, vidi vse dobro, kar se okoli njega godi in si vse zapomni. Ako na primer tak otrok sliši, kako lepo se pravi večerna molitev, kako molita oče in mati vsi posli, potem se mu vtisnejo v mlado njegovo dušo neizbrizljive podobe, katere ga spremljajo na celotnem potu življenja! Ako pa sliši otrok kletvice, ako vidi, kako se oče in mati sovražita in preklinjata, ako vidi celo tepeta, potem gotovo ni čudo, da nima samega zaupanja proti njima, potem ni čudo, ako prej nauči robotih kletvic, kakor pa očenaša. Tudi prizori se mu vtisnejo v dušo, tudi te prizore nese s seboj v življenje. Kdo se bode potem čudil, ako odrasle, ko je odrasel, roko proti svojim roditeljem?

Dragi mi stariši, krivi pa niste Vi sami, da Vaša deca tako odraste, krive so tem žalibog tudi naše kmečke razmere! Otrok se pošlje, ko je dosegel svojo prvo leto v šolo! Seveda samo radi tega, ker to postava zahteva. Navadno ima tak otrok daljno pot; jutro rano odide in pride komaj proti večeru domov. Na pot se mu da navadno kosček kruha. Otrok sedi celi predpoldan v šoli, predaleč je, da bi se opoldan domov in bi tam dobil kaj toplega za jesti. Zato pa hrusta svojo škorjico kruha in se klati okoli šole. Dobrega se seveda pri tem klatenju ničesar ne nauči. Deca je pač deca in ta uganja, kar se jim poljubi. Gospod učitelj mora iti k obedu in ne more paziti na nje; saj ve vsaki od vas, kateri ste odšli v domačo šolo, kaj ste vganjali v tem prostem času. Ko pa je prišla zima, pa še vas je grozno hladno zeblo. Zato ste se šli k bližnjemu krčmarju gret. Tam so bili pevci in pivci! Tako lušno je bilo, da ste komaj od te družbe odtrgali, ko je bilo treba zopet v šolo!

Dragi mi, vidite to je prva pohujšljivost za našo

„Jaz že ne“, reče mladenič, „kdor jih je zaklel, tisti jih naj odpre!“

Velikan mora toraj sam odpreti. Sedaj prideta prostorno klet, kjer ugleda mladenič tri velike kadi; prvi so cekini, v drugi srebrni denarji, v tretji bakreni novci.

Velikan se obrne proti mladeniču in reče: „Vidi, ko bi me bil slušal in odprl vrata, raztrgal bi bil na drobne kosce!“

Poslušaj, in povem ti, kdo sem! Nekdaj sem bil gospodar tega grada in, dasi neizmerno bogat, vendar neusmiljeno tlačil in zatiral svoje podložnike. Ne samo, da sem grozovito zatiral kmete, celó ljubil sem jih. Zato se pokorim že malone sto let. Sedaj, katerega vidiš v teh kadeh, pridobil sem si krivici. S tem da me nisi slušal, ko sem ti velel odpreti vrata, rešil si me strašne pokore. Z denarjem, ki, kakor ti rečem: Tretjino obdrži sam, tretjino

deco. Vsaki, kateri pametno misli, mi bode to tudi pritrdil.

Ker pa nočem, da bi mislili, da Vam samo naštevam slabosti, ne da bi Vam tudi svetoval, kako se jih morate braniti, bodem Vam povedal, kaj nam je v tem storiti za blago naše dece.

Gospodje s farovža navadno pobirajo zbirco (beringo). Seveda je zbirca malone že povsod spreobrnjena v denarno plačilo, kmet mora plačati, a vendar pa pridejo „gospodje“ zopet po zbirco. Sicer jim je to postava prepovedala, a „gospodje“ rečejo, da ničesar drugega ne zahtevajo, kakor samo to, kar se jim prostovoljno da.

Dragi mi kmetje, take berače zapodite od hrama! Jaz mislim, da bi bilo mnogo boljše, ako bi to zbirco (beringo) porabili na drugi način. Dajte rajši vašemu šolskemu vodju, kar mislite dati, in naj se napravi sklad, iz katerega se bode plačala za vašo deco vsak dan vsaj gorka juha (župa) za obed.

Mi imamo hvala Bogu mnogo učiteljev, kateri so navdušeni za našo deco, mi imamo mnogo duhovnikov, kateri temu ne bodejo nasprotovali in bodejo rekli: „Jaz ne rabim zbirce (beringe), jaz že imam itak dovolj plačila, pogrebi, molitve, zvonjenje, blagoslovi mi dovolj nesejo; dajte raji, kar mislite dati, za Vaše uboge otroke, da ne bodejo stradali, da se ne bodejo po krčmah učili tega, kar jih bode itak prehitro učilo poznejše življenje!“

(Dalje prihodnjič.)

Marenberški konzum.

Na kaki črvivi podlagi stoji klerikalna organizacija tudi na Spodnjem Štajerskem, pokazal je to zadnje dni grozni polom v Marenberškem konzumu. To konzumno društvo obstoji namreč od leta 1899 in je ustanovilo kar tri podružnice, namreč v Ribnici, na Muti in na Breznem. Načelnik temu podjetju je nek Klobučar, katerega imenuje slovenski klerikalni list „krščanskega Slovenca“. Ta „krščanski“ človek zavozil je to „krščansko“ kramarijo tako

razdeli siromakom, tretjino pa izroči sedajnemu posestniku tega grada!“

Ko velikan to izgovori, izgine.

V tem se je že zdanilo. Mladenič vzame denar in stori ž njim, kakor mu je naročil duh.

Ker le ni videl straha, kakeršnega je hotel poznati, gre mladenič iz grada in se poda domov.

Na poti postane žejen, zato gre k studentu pit. Med tem ko pije, skoči žaba v vodo, in on se je grozno prestraši.

„No“, pravi sam v sebi, „sedaj pa vidim, da res ni straha, da je na sredi votel, okoli ga pa nič ni.“

Pripovedka o fantu, ki je z mačkami oral.

Bil je oče, ki je imel tri sine. Ko so nekoliko odrasli, dal jih je v šolo. Najmlajši pa ni

daleč, da je napravila pri ondotni posojilnici 117.000, toraj sto sedemnajst tisoč kron dolga.

Kako pa se je to zgodilo? Odgovor je lahek: Še kjerkoli obstoje taka društva, se vtikajo v njih poslovanje taki ljudje, ki razumejo o trgovini toliko, kakor opica na „glorijo“. Seveda, vsled takega poslovanja trgovina vspevati ne more in gre nazaj, to je, kmalu se pokaže, da je več dolga, kot tirjatve in to se imenuje, da je društvo pasivno. Da bi pa ti brezvestni ljudje napovedali konkurz in bi se društvo razpustilo, tega pa ne marajo, ker jih je najbrž nekoliko sram in pa ker bi se jim odtegnil „zaslužek“. Zato začnejo delati goljufijske račune, tako, da koncem leta pokažejo svojim udom dobiček, seveda samo na papirju! Tako se slepari naprej, dokler se da, med tem pa je društvo v resnici jako zadolženo. Tudi v Marenbergu se je delalo tako. Ko so končno le sprevideli, da teh sleparij za naprej ne morejo prikrivati, znašli so nekaj novega, namreč: oddali so vso trgovino gori navedemu načelniku Klobučarju, kar je izgledalo tako, kakor da bi bil on samostojen trgovec. Tudi to se je zgodilo s sleparijo, ker društvo se kar tako ne sme razpustiti. In sedaj je poseglo v to zadevo državno pravdnštvo v Mariboru, pobralo je društvu knjige, zaprlo Klobučarja, zaprlo tudi nekega revizorja Seliškarja, kateri je, poslan od „Gospodarske zveze“ v Ljubljani, pomagal z goljufivimi računi slepariti. Tudi posojilnica stoji v kazenski preiskavi. Te dni je prišla sodnijska komisija iz Maribora, katera inventira (pregleduje in meri) konzumsko blago, da se bode spoznalo, koliko so ti „krščanski“ klerikalci zapravili.

Kdo pa bo toliko škode trpel? Trpeli jo bodo največ zopet slovenski kmetje, ki so imeli tam vloženi svoj denar. Pravi nasledki se bodejo pokazali, ko bode izrekla zadnjo besedo sodnija. Kam je prišel denar, bomo po dokončani obravnavi videli.

„Štajerc“ je kmete že od svojega početka pred takimi konzumi svaril, odpiral je oči ljudem, ki so takim „gospodom“ slepo vse verjeli. Opominjamo Vas dragi kmetje, ne poslušajte teh lažiprerofov in gle-

дите, kateri ste v to konzumno blato že zagazani, se tega blata prej kot mogoče otresete, kajti drugače vas bode glava enkrat hudo bolela. Za sedaj „Štajerc“ svetuje: Možje, kateri ste v take vzklenjeni, zberite se, posvetujte se, in potem s ločite par zanesljivih mož, kateri se naj pokažejo okrajnemu glavarstvu, pod katero spada kakšen konzum in tam naj ti gospodje prosijo c. kr. okrajnega glavarja, da naj on poskrbi, da se bode konzum vidiral (pregledal), da se bodejo vse knjige po vseženih strokovnjakih natančno pregledale, da se bode vse blago po pravični ceni precenilo in končno napravil pravični račun, ki ima pokazati resno stanje konzuma. Mi vemo, da se bodejo kleriki nad tem jezili in bodejo proti nam hujskali kar je itak prirojeno, ali teh „kmečkih prijateljev“ ne smete ustrašiti, ker se tudi oni Vaših pristranosti grošev ne bojijo. Slovenski Gospodar in Naša Družba bodeta zopet vse to po svoji navadi tajila, ali molčala kot grob in klicala: „Svoji k svojim“ tem pa mislila: „Vaš groš, v naš koš!“

Spodnje-štajerske novice.

Z nožem je težko ranil trgovca s svinjami, reca iz Vodol krojački pomagač A. Repič. Lovci so pripeljali v ptujsko bolnišnico, Repiča pa kajho.

V Pobrežah pri Sv. Vidu so se stepili v noči 15 do 16tega meseca fantje. Usnjarski pomagač Golob, kateri je zahajal k neki deklici v Šturmacah je bil od drugih šestih fantov tako tepen, da mu strli roko. Enega, ki je bil kriv, in je sam stal, so zaprli.

Slov. Bistrica. (Ogenj.) V noči od 5. do 6. pogorela posestniku Matiju Paciger vsa poslopja. Paciger je bil zavarovan. Kako je nastal ogenj ni znano. Trdi se, da ga je zanetila hudobna roka.

Ptuj. Posestnikova sina S. in J. Rogina iz Ptuj pri Sv. Vidu sta prinesla k nekemu ptujskemu govcu več zajcev in fazanov, katere sta ukradla.

Pravi: „Le mačeha naj gre stražit, kakor mi je dala, tako sem pa stražil.“

Drugi večer je oče ukazal srednjemu sinu travnik stražiti; mačeha mu je pa spet tako napravila, kakor onemu: namesto kruha gnilo klado, namesto vina vode. On tudi ni nič doma pogledal, pride na travnik, misli malo jesti in piti, pa najde gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina, trešči vse tja gre domov leč na parmo. Zjutraj ga pride oče vprašati: „Kako si kaj stražil?“ Pravi! „Naj le mačeha straži kakor mi je dala jesti in piti, tako sem pa stražil.“

Tretji večer pa reče oče najmlajšemu sinu na travnik stražit krmo. Mačeha mu napravi v torbi gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina, pa je bil bolj prebrisan ter je doma pogledal, kaj mu je dala mačeha v torbo in ko najde gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina, trešči to v hišo in reče: Pojdi ti sama krmo na travnik stražit,

hotel hoditi v šolo, in je rekel onima dvema: „Vidva, ki sta neumna, le hodita v šolo, jaz bom pa doma za pečjo z mačkami oral, pa mi bo zmirom dobro!“ Naredil si je plug in jarem, upregel je mačke in oral po peči. Onadva pa sta se mu smejala in v šolo hodila ter se prav dobro učila.

Pri tej hiši so imeli travnik. — Ako so po dnevi krmo v kupe spravili, je po noči pa zmanjkala. Jadenkrat je oče rekel najstarejšemu sinu, da mora iti po noči krmo stražit. Ti trije fantje so pa imeli mačeho. Je pa temu, ki je šel stražit, napravil v torbo namesto kruha gnile klade, namesto vina vode. Je pa nesel s seboj, ker ni porajtal. Ko pride na travnik, misli malo jesti in piti, pa najde namesto kruha gnilo klado, namesto vina vode, trešči vse tja in gre domov leč na parmo. Zjutraj vstane, gre v hišo in oče ga vpraša: „Kako si stražil?“

li, da njiu je prišla in bodeta radi tega prav ostro
ngace
Vam
verige
si od
ajo k
kon
jnega
m re
zapi
la s
neče
ično
ikale
ar jim
v " se
danib
Dom
ali pa
" pr

Pred porotnim sodiščem v Mariboru se je moral
21. tega meseca zagovarjati Janez Janšovec, tesar
erman) iz Hardeka pri Ormožu. Posilil je svojo
setletno pastorko in bil radi tega obsojen na
mesecev težke ječe.

Blizu Šterntala so dobili v noči od 15. do 16.
meseca turniški lovci A. Kleinoška in
Predikaka iz Podlož, ko sta kradla divjačino.
sta se lovcem zoperstavila in ti so bili primo-
proti njima streljati. Težko ranjena so pripeljali
tata k ptujski sodniji, od katere so njiju morali
eljati v bolnišnico.

Lastno mater je ubil. Dne 17. tega meseca je
na obtožni klopi pred Mariborskimi porotniki
je Bračko, iz Kunove pri Ljutomeru. Obdolžen
il, da je svojo lastno mater ubil. Ta žalostni
in se je tako izvršil. Posestnik Tadej Bračko in
ova žena Marija, iz Kunove pri Ljutomeru sta
leta 1898 zapisati svoje posestvo svojemu naj-
ejšemu sinu Mateju Bračku, kateri se je pri tem
ezal, da bode dal svojim starišem dogovorjeni iz-
ek. Ž njima je živel pri tem novem gospodarju
njegov mlajši brat gori omenjeni Jože Bračko.
er dne 11. avgusta t. l. je prišla Marija Bračko
o pijana domov in je zahtevala od svojega sta-
ega sina, da bi ji moral dati 14 kron, s katerimi
e hotela kupiti obleko. Na to je bil njeni starejši
Matej tako razburjen, da je skočil proti materi,
ra je ležala na postelji in je na njo pokleknil.
se sedaj ni kaj hujšega pripetilo je zabranila nje-
žena, Marija Bračko, katera je potegnila svoje-
moža od njegove matere in ga spravila iz hiše.
si sta ostala Marija Bračko, starejša, in njen sin
ženec Jože Bračko, kateri je sedel pri mizi.
aj se je začel prepir med tema dvema. Mati je
bacivala sinu, da ima on znanje z neko žensko,
on je porodila že dva nezakonska otroka. To je
ta Bračka tako razjezilo, da je zagrabil, kako
veduje sam, svojo mater, jo potegnil iz postelje

je jest
jedla namesto kruha gnilo klado in vodo pa
esto vina pila. Potlej mu je pa pač naložila v
o kruha, mesa in vina. On je svoje mačke v
go torbo pobral ter šel na travnik krme štražiti, in
pride na travnik, leže na suho kopico krme.

Kmalto nato pride mesengast konj in reče fantu:
smem malo jesti krme?" Fant odgovori: "Le
saj je je dosti!" Nato pravi konj: "Moraš iti
ga kupa, drugače ne smem jesti." — "No, če je
bom pa šel na drug kup," reče fant. Ko se je
najedel, rekel je: "Kaj ti bom dal zato, ker
se najedel?" Druzega ti nimam dati, kakor to
ngasto uzdo." Fant jo je vzel in shranil.

Čez nekaj časa pa je prišel drug srebern konj
rekel fantu: "Ali smem jesti tukaj malo krme?"
mu je rekel, naj le je, kolikor hoče, na kar
konj odgovori: "Moraš iti s tega kupa, drugače
smem jesti." — "No, če je tako," pravi fant,

in jo vlekkel po hiši proti vratam. Na sredi hiše se
mu je mati zgrudila na tla in Jože Bračko jo je
udaril nekolikokrat s pestjo po glavi. Sicer trdi on
sam, da jo je udaril po hrbtu, toda njegov brat Matej,
katerega je bila žena odvedla iz hiše, je izpovedal,
da je videl, kako je suval Jože Bračko svojo mater
z nogo in kako je slišal pri tem svojega brata proti
materi, ki je ležala na tleh, kričati: "Prokleta kuga,
proč, da bom imel kje hoditi, prokleta mrcina proč!"
Mati je rekla na to: "Pusti me, ne brcni me, jaz
bom že šla!" Potem je bilo vse tiho. Dne 13. av-
gusta je Marija Bračko umrla in zdravniki, kateri
so njeno mrtvo truplo razparali so dokazali, da je
umrla vsled udarcev na glavo, povzročenih od njenega
lastnega sina. Jože Bračko, ta žival v človeški po-
dobi, je dobil za svoj zločin 8 let težke ječe.

Iz Terbegovec. Ogenj je uničil dne 5. tega me-
seca ob 8 uri zvečer dve hiši v Svojaku lastnici Jo-
žefa Detelman in viničarsko poslopje Janez Miklna.
Škoda se ceni nad 3500 kron, najbrž je bil ogenj
podtakjen in je radi tega jedna oseba v preiskavi.
Zahvaliti se imamo posebno načelniku požarne brambe
jurjovske g. Antonu Vogrincu, da ogenj ni po-
segel po drugih hišah, kjer gotovo ne bi bilo upati
rešitve, in bi se bila zgodila velikanska nesreča. To-
raj kličemo novemu načelniku pristrčno zahvalo za
njegov trud.

Kmet.

Svojo ženo umoril. Pred porotnim sodiščem v
Mariboru dne 18. tega meseca se je moral zagovar-
jati Franc Lenartič iz Rihterove, ker je ubil svojo
ženo. Že nekatere dni pred 29. septembrom je bil
nabrusil obtoženec veliki nož. Dne 29. sta sušila on
in njegova žena otavo. Ko se je bližal večer, je na-
ročil Lenartič ženi naj gre pokladat svinjam. Ona
pa je rekla, da nima k temu časa, ker se najmlajši
otrok joče. Radi tega je začel mož preklinjati, a
žena mu je rekla. "Jaz nisem posiljeno sem šla in zo-
pet lahko odidem. Zakaj si po mene prišel, če me
zdaj tako preklinjaš!" (Bila mu je namreč par dni
prej odisla.) Po teh besedah je šla v zadnjo sobo.
Mož se je razjezil in je kričal v kuhinji in pa v

grem pa na drug kup ležat". Ko se je konj najedel,
reče: "Druzega ti nimam dati za plačilo, kakor to-le
sreberno uzdo, pa jo dobro hrani." Fant jo je vzel
in jo shranil.

Po kratkem odmoru pa pride čisto zlat konj in
reče fantu: "Ali smem tukaj krmo jesti?" In fant
mu reče: "Le jej jo, kolikor hočeš, saj je imamo
dosti." Konj pa mu odvrne: "Drugače ne smem jesti,
kakor če greš s tega kupa," na kar je šel fant na
drugi kup ležat. Ko se je konj najedel, reče fantu:
"Druzega ti nimam dati, kakor to zlato uzdo, in
kadar ti bo šlo trdo, spomni se mene in mojih bra-
tov!" Fant je vzel zlato uzdo in jo shranil, konj
mu je pa izginil izpred oči.

Drugo jutro, ko pride fant v hišo, ga oče precej
vpraša: "Kaj si bil na travniku na straži in kaj je?"
Fant pravi: "Nič druzega, kakor trije konji so prišli
krme jest."

(Dalje prihodnjič.)

prednji sobi, kjer ni mogel najti nabrušenega noža: Kje je moj nož? Če mi noža naprej ne spravite, gorjé vam! Njegova žena je bila med tem časom v zadnji sobi in je pomirila jokajočega otroka. Naenkrat je stopil Lenartič v sobo in jej je zabodel nabrušeni nož dvakrat v prsi. To se je tako hitro zgodilo, da se žena niti braniti ni mogla. Zaklicala je samo: „Kaj delaš, jaz imam otroka pri sebi!“ Potem je letela v kuhinjo, in je dala otroka dekli Mariji Klemenčič. Tudi mož je letel za njo, ker jo je hotel še enkrat zabosti. Letel pa je v dvorišče, ker je mislil, da je njegova žena pobegnila tje. Kmalu za njim je pribežala žena iz kuhinje, kjer je pustila otroka dekli, in je hotela odbežati k sosedu. Na pragu se je zgrudila, ker je od prizadetih ran zgubila preveč krvi. Sosed Martin Šafarič, ki je priletel na kričanje Mariji Lenartič na pomoč in Anton Škec sta zanesla ranjeno ženo v posteljo. Med tem je prišel mož zopet nazaj, zagrabil je britvo in si zarezal vrat. Ko se je hotel drugikrat vrezati, ga je opazil sosed in mu iztrgal iz rok britvo. Lenartič je nato odbežal iz sobe. Žena je par dni pozneje umrla. Dne 18. t. m. so spoznali porotniki Lenartiča krivega, da je umoril svojo ženo. Obsojen je bil na 8 let težke ječe.

Otroka je umorila. V Slabotincih pri Ljutomeru je porodila dekla Marija Misija v skednju deklico. Za otroka se več dni ni brigala, zato je od glada umrl. Ko je našla mrtvega, ga je zašila v vrečo (žakelj) in ga pokopala na njivi. Morilko so izročili sodišču.

Vse je propalo. Vsi so propadli, tako piše sam „Fihposov“ urednik, kaplan Korošec, katerega naš milostljivi knez in škof nočejo več za prefekta, vsi so propadli, najbolj regimentno pa „Fihposov“ urednik, katerega so zapustili kmetje, kaplani, župniki; celo milostljivi knezoškof.

Agenti se klatijo med kmeti in prigovarjajo ljudem, naj si pustijo svoja poslopja drugod zavarovati proti ognju. Ljudstvo jim gre na limanice, čeprav je že zavarovano pri drugi družbi. Podpiše se nova pogodba in s tem se zaveže posestnik, da bode plačeval na dve strani zavarovalne pristojbine. Ako pa se takemu posestniku zgodi nesreča, potem ne dobi ne od ene in ne od druge strani zavarovalnega zneska. Kmetje, toraj pazite, ne dajte se pregovoriti sleparjem in ako bi še tako glasno kričali „svoji k svojim“.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 25. t. m. se je prignalo 237 konj in 921 glav goveje živine. Prodavalo se je jako dobro, ker je bilo mnogo kupcev iz Gornjegain Srednjega Štajerja. Prihodnji sejem se bode vršil dne 3. decembra. Meso (tudi kurecina) naj se pripelje vsaki petek na ptujski trg, ker se tukaj gotovo boljše plača, kakor pa doma.

Dopisi.

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah. Jaz sem na dan 25. oktobra t. l. potoval zaradi kupčije po Slovenskih

goricah. Pri krčmarju Peklar-ju si naročim pol litra vina in se tam malo pomudim. Naenkrat, bilo je pol 9. uri predpoldan, pride v krčmo mladi kaplan, kateri je pred kratkim zapustil šolske klopi. (Njegova imena ne poznam, toda pozvedel sem, da je nastavljen pri Sv. Jakobu.) Kaplana je spremljal morda 14 kmetov. Ko pridejo v krčmo, naroči kaplan takoj več litrov vina in reče kmetom: „Le pijte, fejest, se vas danes nič ne košta, bo že prišel eden ki bode plačal!“ Na to še podari kaplan vsakemu kmetu fine drage smodke (cigare). Kmetje so začeli dovolje postajati, jaz pa, ki sem pri prugi mizi sedel, sem začel premišljevali, kaj vse to pomeni. Zakaj neki ta mladi gospodek te skoraj samo bolj strah kmete tako k pitju sili. Toraj pa čez dolgo časa vendar enega kmeta vprašam, kaj da danes tukaj delajo in kake listeke gospod kaplan tem kmetom tako skrivnostno piše. Kmet mi odgovori: „Danes imamo volitev volilnih mož in gospod kaplan nas podučujejo, katere moramo voliti!“ Na to so kmetje s kaplanom vred odišli. A glej, precej pozneje, svojega pol literčka nisem mogel med tem popolnoma izpiti, pridejo omenjeni kmetje nazaj v krčmo in njimi učitelj Arnuš po domačem ho... t in visko gospod Zehnauer, kateri nosi navadno tudi tisti veliki soki klobuk in bi rad vse Jakobčane spravil po svojo komando. Dragi „Štajerc“, povedati ti hočem, da so ti kmetje s takim vriskanjem prišli nazaj v krčmo, da je bila groza. Vodil jih je že omenjeni kaplanček, ravno tako, kakor vodi kokla svoja piščeta. Takoj so si naročili posebno sobo in ko so prišli tja, njo, je kaplanček tam glasno zakričal te besede: „Ker je zmaga danes naša, in ste me vi tako lepo ubogali, tedaj pa le pijte in jejte, če glih deset gro dinarjev gor gre! Vas ne košta danes nič!“ To so njegove lastne besede! In tako se je potem jelo piti, pilo, da sem mislil, ti siromaki so že gotovo tri dni stradali. Kaplanček pa je udrihal po „Štajercu“ in je celo enega kmeta, tvojega naročnika, po imenu A. Š. na časti razžalil. Z Bogom! — Opomba uredništva: Tako se je delala malone po celem Spodnjem Štajerskem kmečka volja! Ubogi kmetje, zato, da se je par farških podrepnikov enkrat najelo in zapilo, se Vam bode slabo godilo!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Ljubi „Štajerc“, da je tukaj pri nas sveti misjon obhajal, je znano. V sklepu smo mislili, da bode njegov upliv na nas farane tako velikanski, da se ne bode pri nas nikoli nič zgodilo proti postavam svete vere in pa proti postavam, katere nas vežejo v našem cesarstvu. Vendar moram poročati, da se je pri nas zgodilo nekaj prav čudnega. Naš mežnar, „gospod“ Pikl, kateri je pač vsako nedeljo prav pobožno obračal svoje denarje po cerkvi, je — tat. Koj po misijonu je vkradel tukajšnemu štacunarju g. Marinšiču denarje, in sicer kakor se sliši, več kakor 50 kron. Žandarji so takoj po tatvini sumili pobožnega mežnarja, šli so k njemu in glej, zares so pri njem našli ukradeni denar, katerega je še imel v žepu. Čisto natanko je povedal, kako je izpeljal denar. Sedaj tata že ima ptujska

nija pod ključem. Vsi farani obžalujemo našega gospoda župnika, kateri so zares miroljuben gospod, da jim je ravno ta človek, ki je bil njihov in cerkveni služabnik, napravil toliko bridkosti in je naši farani ravno po svetem misijonu povzročil toliko sramote. — Opomba uredništva: Mežnar je pač imel znani klerikalni — globoki žep, in na pravega klerikalca ne vpliva niti ne sveti misijon!

Od Sv. Vida. Ljubi „Štajerc“, zdaj pa sem že vedel, kje se kovajo dopisi v Fihposu proti tebi. Gospod kaplan nima časa, da bi kaj pisal v Fihposu, zato pa je naročil to našemu trgovcu Tombahu. Ta pa zna grozno presneto dopise kovati! A vendar ga je sram, da bi povedal, da Fihposu sam piše, radi tega pa je rekel nekemu poštenemu možaku: „Jaz nisem pisal, pač pa sem videl original (izvirno pismo) tega dopisa!“ Joj, joj Tombah, Tombah, kaj bode ako pozvejo naprednjaki to! Gotovo si ti ljubi Tombah v strašanskem prijateljstvu s gospodom kaplanom. Nemški ne znata oba, a vendar se je gospod kaplan pred zadnjo nedeljo grozovito naučil nemščine, pridigoval nam je namreč tudi o nemškem jeziku. „Got“ je Bog, „gut“ je „dobro“ in še več drugega! Zares gospod kaplan dobro znate nemški, zakaj pa drugod tako po nemščini udarjate? Nas farmane bi radi iz prižnice (kancelna) naučili nemščine, ako pa v kaki drugi družbi slišite samo eno nemško besedo, potem pa vas tako zapeče, kakor da bi bil kdo vedel, kaj se vse godi v Lancovi vesi. Bog mi pomagaj, še jaz bi rad šel tje!

„Je ljubca povedla, ne prideš več k meni,
Oh kak me pod srcem boli,
Stanice nam plazijo sicer po steni,
Dovolj pa pri hiši imamo — soli.“

Bog ne daj, da bi to vse naš častivreden gospod župnik zvedeli. Oni pridejo ob pravem času v cerkev in imajo ob pravem času mešo, na kaplana pa seveda moramo čakati. Škoda, da Tombah ne zna meše priti, znabiti bi on tudi v tem kaplanu pomagal!

Neustrašenec onkraj mosta.

Draga smrt. Kako draga je med nami kmeti naših smrt, ljubi „Štajerc“, bodeš sprevidel, ako ti nekaj pošljem račun, katerega je napravil gospod župnik Martin Stolz iz Breznega ob Dravi na Spodnjem Štajarskem in se tako glasi: Račun za pogreb v žitkarja A. Wesonig v Breznem:

1. Za klenkanje z mrtvaškim zvonom	1 K — v.
2. za trikratno zvonjenje	7 „ 56 „
3. kondukt od križa na polju (300 korakov!) samo	20 „ — „
4. za sveče	3 „ 20 „
5. parament, mrtvaški prt (portuh) novi (!) 2 sve-tilnika, 2 laterne s svečavo vred samo	10 „ — „
6. rekvije s čakanjem vred	8 „ — „
7. libera, pokop, blagoslov i. t. d.	4 „ 90 „
8. pogrebič (ki je skopal grob)	4 „ — „
9. 2 ministranta	— „ 80 „
10. lasten grob samo	40 „ — „
11. organist	11 „ — „
12. 2 deklina, ki so pele	8 „ — „

Skupaj toraj . . 118 K 46 v.

Brezno na Dravi, dne 31. avgusta 1902.

Martin Stolz,
župnik.

Opomba uredništva: Dobro je računil gospod župnik Breznega. K temu še pa pripomnimo mi, ker smo do stvar natančno poizvedali in sicer sledeče: Za

sveče je računil gospod župnik 3 krone 20 vinarjev, kupil pa je sveče posestnik s a m. Pri rekviju župnik ni čakal niti pet minut in kar je najvažnejše, lastni grob se je — plačal že enkrat in sicer davno poprej!!! Organista in pa deklina, katere so pele, je naročil župnik na svojo roko in tega nihče ni zahteval. — Dragi nam kmetje, tako se zares ne moremo čuditi, da se nosijo po farovžih lepe črne sukne za vaš denar. Ako kdo boče poizvedeti, kaj bi moral plačati po postavi za tak pogreb, naj piše „Štajercu“, mi mu bomo naznanili, ker potem lahko zahteva, kar je preveč zanesel v farovž, po postavi (c. kr. okrajno glavarstvo) nazaj! Priložiti je za odgovor znamko (marko)!

Od nekod. „(Svoji k svojim)“. Povsod se slišijo te besede. Videli pa smo zadnjikrat kakega pomena so. Celo slovenski milijoner Majdič se ne zmeni za slovenskega kmeta, za njegove groše pač. „Svoji k svojim“ kričijo kaplančki in dohtarji. No, dragi kmet, pa idi in prodaj tvoje pridelke posebno tvoje vino in živino pri teh kričačih. No pa bodeš videl, kako dobro ti bode plačal kaplan in pa dohtar tvoje pridelke. „Fihpos“ piše: „Ne dajte se od nemškutarjev nahujskati proti slovenskim trgovcem in gostilničarjem“. To se pravi, podpirajte take trgovce, kateri so večinoma farški podrepniki in tičejo vedno v farovžu. Čudno pa se nam vendarle zdi, da zagovarja „Fihpos“, ta čista duša, gostilničarje. Pač ve, kje se njegovi bralci navadno najdejo, namreč v krčmi. Ja, toda, ako gre klerikalec v krčmo in sicer v krčmo takega krčmarja, kateri vedno tiči v farovžu, potem to ni greh, posebno ako še pride v tako krčmo včasih tudi lepa farovška gospodičina z fajmoštre vred. Kaplanček pa blagoslovi jed in pijačo in celo slovenstvo je rešeno — na klerikalni podlagi. Svoji pri svojih! „Fihpos“ pač imaš gotovo vzrok, da hvališ tvoje trgovce, in tvoje krčmarje!

Konzumno društvo v Rečici ob Savinji. „Direktor“ katoliškega konzuma v Rečici ob Savinji, Joža Zorko, je 4. t. m. šel na tri tedne — kaše pihat. Te tri tedne je dobil za razna obrekovanja in zahrbtnost podlosti. Roka pravice je konzumskega „direktorja“ prej zadela, kakor njegovo žrtev, obrtnika Perehlina, ki je pred porotnim sodiščem v Celju. Obtožen je radi požiga. Pa Zorko, krivec vseh letošnjih nesreč in razporov v rečiškem trgu, tudi ne uteče zasluženi kazni. Že je prijelo državno pravdnštvo tudi katoliški konzum v Rečici, kjer imajo še več masla na glavi, kakor v Marenbergu. Tudi posojilnica je močno prizadeta. Polom, strašen polom bo konec tega društva, ki ga je ustvaril potovalni kaplanček Melhijor Zorko, kateremu naj bi se namesto zlate verižice obesil rajši mlinski kamen okrog vratu. Pod krinko katoliške vere je rogovilil v Rečici in celo zanesel razpor v rodbinsko življenje. Tudi kaplanu Joži Kostanjevcu, kateremu so konzumska opravila veliko ljubša, kakor cerkvena, pride polom do živega in naredi konec njegovim zabavam z raznimi devicami.

Razne stvari.

Kakšna bo letošnja zima? Vremenski prorok Rihard Merkel v Berlinu poroča o letošnji zimi: V novembru do 15. precej jasno, deloma mrzlo; potem narašča mrz, od 18. hud mrz in vetrovi do 22., potem mehko, deloma jasno vreme; od 26. do konca meseca nekoliko hladno, večinoma oblačno z močnimi vetrovi. December: Od 1. do 6. stalno, lepo, hladno vreme, po 7. bo mrzleje, od 12. do 17. bo hud mrz s snegom, potem bo zima popustila, a bo močno snežilo, dne 19. zopet pojema sneženje do 22. Med božičnimi prazniki nepretrgoma jasno, večinoma nekoliko hladno vreme, ki bo trajalo do 4. januarja. Od 5. januarja naprej zopet močno naraščajoči mrz s silnim sneženjem in vetrovi. Mrz bo posebno hud 9. januarja, nato začne zopet močno snežiti ter postane do 15. zopet mehkeje vreme. Potem zopet naraščujoč mrz z viharji, a od 17. zopet pojemanje ter preide 21. v prijazno vreme, ki se bo 24. januarja skoraj popolnoma izčistilo, potem do 31. lepo, hladno, deloma zelo mehko vreme. Od 1. februarja naprej sneg in zopet naraščajoč mrz, ki bo 6. zelo hud, potem zdržljiv mrz z snežnimi viharji, dne 17. bo prehod k lepemu milemu vremenu. Od 17. do 27. bo povprečno lepo, milo vreme. Po 27. bo zopet mrzleje ter bodo dnevi od 6. do 10. marca zelo mrzli, deloma s sneženimi viharji. Od 10. marca zopet pojemajoča zima, ki preide 13. in 14. v milo vreme. Po 14. večinoma lepo, deloma celo prav toplo vreme, ki se bo vzdržalo skoraj do konca meseca marca, razun nekaterih deževnih dni po 20. Konec meseca marca nastopi zopet neprijazno vreme. No bomo videli!

Umrli je dne 22. t. m. Friderik Alfred Krupp, posestnik največje železne tovarne na zemlji. V njegovih fabrikah v Esenu dela danes še več kakor 14 tisoč delavcev. Za te delavce je umrli skrbel prav po očetovsko in jim je postavil stanovanja, šole, bolnišnice i. t. d. Da bi ga vendar posnemali v tem tudi drugi tovarnarji, kateri se za svoje delavce manj brigajo, kakor za svojo — živino.

„Fihpos“ — preklinja. Tako „giften“ je „Fihpos“ v svoji zadnji številki na „Štajerca“, da mu je zapisal na strani 5. tale krasni stavek: „Štajerca pa, ki dela v prvi vrsti na to, poženite k hudiču!“ Dragi kmetje, tako piše list, kojega izdajatelji so duhovniki! Kaj ne „Fihpos“, to je tisto vse za — vero? Ta stavek je posebno za otroke. „Poženite ga k hudiču“ — krasno, krasno, jako ugodno za šolarje. Stariši! „Gospodar“ in „Naš Dom“ nista za vašo deco, ker preklinjata. Sploh pa se nam vidi, da znajo Fihposovci prav dobro, kje je hudič. Kaplan Korošec samo zapiše: „Poženite ga k hudiču“, gotovo toraj morajo bralci in pisatelj prav dobro vedeti, kje je ta mrcina, ta presneti hudič. Korošec, ti si kaplan, uči raje kmete moliti! Ali je morda Kristus zapovedal kletvico? Joj! kako te bodejo zopet pokregali milostljivi gospod knez in škof, katerim ni za kletvice, katerim ni za hudiče.

Kje je hujskarija, ti sveti „Fihpos“, na naši ali na tvoji strani?

Otrokom. Zima je prišla letos jako hitro in nepričakovano ojstra k nam. Pri gorki peči nje človek ne občuti, tem bolj pa jo občuti živina, katera mora noč in dan prebivati pod prostim nebom. Toda zima in mrz jej nista največja sovražnika, najbolj njo nadleguje — glad. Ljubi otroci, potrosite drobtinice, katere vam ostajajo, pticam. Zato vam bodejo v spomladi jako hvaležne! Pobirale bodejo gosence, katere toliko lepih, sladkih in rudečih jabolk ter hrušek uničijo, še prej, ko se razvije cvet za nje, in peke vam bodejo prekrasne pesmice! Ne nastavlajte zanj, ne lovite jih v kletke, saj vam itak v hiši, toraj na toplem, morajo poginiti, ker niso vajene toploti. Pri kosilu vam vedno nekaj malega ostane, dajte to pticam, katere vam bodejo to dobroto stoterokrat poplačale! Le pogledajte si ptičko, katero ste vlovili, kako milo obrača proti vam oči. Spustite njo in videli bode, da ne bode vaše veselje manjše, kakor veselje ptice.

Sneg in življenje na mesecu. Ako gledimo, posebno v sedanjih mrzlih nočeh tje gor proti nebu, potem gotovo vsakega človeka napolni misel, kako mogočen mora biti stvarnik vsega tega in vsaki bi rad vedel, kaj se pač tam gori godi. Mesec je naša najbližnja zvezda, in ako je količkaj vedra noč, vidimo, da on ni popolnoma svetel, temveč, da se nahajajo na njem črne pege, ljudstvo pravi, da je v njem sveti Florijan i. t. d. Dokazano je, da so to bregovi in doline, enake našim. Slavni zvezdoslovec, profesor Pichering je ravnokar dokazal, da se nahaja na mesecu sneg, ali vsaj našemu snegu nekaj enakega. Tudi so tam kraji, kojih barva se tekom časa izpreminja, to so, kakor se trdi, rastline na mesecu. Ker se prikazujejo vedno novi bregovi na mesecu, iz katerih prodira ogenj, kakor se to tudi v marsikaterem kraju naše zemlje vidi, sodi gori omenjeni profesor, da še mora biti na sredi meseca, čeprav je malone popolnoma zmrznjen, ogenj, enak ognju, kateri je v sredini naše zemlje.

Zunanje novice.

Strašna kazen. V Lenoksvilu (v Ameriki) je posilil neki zamorec deklico. Po posilstvu jo je umoril. Ljudstvo ga je prijelo in mu naložilo strašansko kazen. Privezali so ga na mrtvo truplo deklice, tako, da se ni mogel od nje odtrgati. Tri dni in tri noči je tako ležal, v temni čumnati (kamri) privezan na mrtvo truplo, katero je začelo pod njim prhniti. Ko so štrti dan odprli vrata, so našli zamorca blaznega. Strašanska kazen mu je zmešala pamet. Ko je prišel na svetlo so ga hladnokrvno — ustrelili.

Grozna nesreča na morju. V Črnem morju se je potopila italijanska ladja „Bosnja“, ki je imela s seboj 237 potnikov in 35 tisoč centov pšenice. 82 potnikov in nekaj posadke je utonilo.

Dva kaplana sta izginila. „Nar. Listy“ pišejo z dne 10. tega meseca: „V Ustju nad Olico sta se za-

ljubila oba domača kaplana: Josip Adam in Fr. Šimek v hčerki iz poštenih meščanskih rodbin, kar je bilo po mestu znano. Zadnjo soboto sta odšla oba v Prago ter bota zdaj v Bernu študirala starokatoliško bogoslovje. V pismu, ki sta ga poslala domačemu dehantu, pišeta: Ne moreva smatrati častnim, da po izgledu drugih napraviva iz svojih ljubic farovski kuharici. (Nič ni bolj res, kakor to!) Kot katoliška duhovnika sva dolžna izvrševati celibat, a kot ljubeča človeka želiva ostati značajna moža. Odkladava torej mašniško čast ter si voliva poklic, ki nama omogočuje, da se oženiva.“ — In pametni ljudje odobravajo njuno početje.

Gos po ceni. Nekje na Ogrskem je kolesar povozil kmetu gosko. Pred županom je dejal kolesar, da ponuja kmetu krono kot odškodnino in gosko naj si kmet nazaj vzame. Kmet pa je nato rekel: „Hočem dve kroni odškodnine in za gosko ne maram.“ Župan je vzel iz žepa kronco, vzel od kolesarja ponujano drugo ter dal obe kmetiču, sebi pa pustil gosko — in vsi so se zadovoljno razišli.

Deklica mornar. V Bristolu je policija prijela mladega mornarja, ko je ravnokar prispel iz Sredozemskega morja na neki ladji, kjer je služil za navadnega matroza. Prepotoval je že trikrat razna morja kot uslužbenec. Ko je prišla nedavno njegova ladja v Aleksandrijo ter so se morali vsi dati od zdravnika preiskati, spoznalo se je na veliko začudenje sodrugov, da je mladi mornar — krepka deklica. Ušla je staršem ter oblekla moško obleko, da se tako samostojno preživi.

Minister in kmet. Poljedelski minister na Danskem po imenu Ole Hanzen, je živel prej ko je bil imenovan za ministramed kmeti, po kmečkem. Vsi pa se čudijo, da te navade ni odložil, kar so ga imenovali za ministra. Pred kratkim so ga srečavali ljudje, ko je sedel na navadnem težko obloženem vozu, ter zadovoljno kadil iz svoje kratke fajfe.

Dekle — opica. V Pragi se kaže občinstvu mlado dekle imenom Krao, ki ima vse oblike in lastnosti opice. Vsled svojega potovanja po sveti se je naučila raznih jezikov ter se sploh lepo olikala, a zaljubil se vendar ne bo nihče v njo, ako le čitamo njen popis. Roke so ravno take kot pri opici ter se dajo posamni članki na zgoraj vpogibati, ne da bi to deklico bolelo. V ustih ima posebne votline, kamor shranjuje živež za več dni. V zgornji čeljusti ima dve vrsti zob. Lasje so ji do obrvi zrasli. Pod nosom in po licih ji rastejo močne dlake, podobne brkom. Tudi po telesu je močno zaraščena.

Pivci petroleja so zelo razširjeni v Parizu. Takšen pijanec baje ni razkačen, če se „ga“ naliže kakor taki od drugih opojnih pijače temveč le godrnja na ljudi. Zdravniki trdijo, da petrolej škodljivo vpliva na človeško telo ter so sklenili, da se mora ta razrada prav hudo kaznovati. Tako neumen morda ne bode nobeden, da bi poskusil tako pijanščino.

Vas prestavili tri milje daleč. Vas Benton v Ameriki se mora preseliti, in sicer ne le meščani, temveč tudi vsa poslopja, hiše, prodajalnice itd. Po-

slopja bodo namreč podrli in prepeljali po reki Platte tri milje daleč in na novem mestu zopet postavili. Zemljišče, na katerem sedaj stoji imenovana vas, je kupila neka železnica, ki bode na dotičnem prostoru zgradila velika žitna skladišča.

Umorila svojega moža. V Jeronome je nedavno John Krebs polil svojo ženo z mrzlo vodo, kar je slednjo takò vjezilo, da je svojega moža na mestu ustrelila. Krebs je hotel svojo ženo z vodo prisiliti, da vstane in mu skuha zajutrek, kar pa ni hotela storiti. Morilko so zaprli.

Lastno hčer je umorila. V Bois-Colombes na Francoskem se je izvršil nezaslišan žalostni zločin. 75letna gospa Bausewen je imela 23letno edino hčer, ki je bila omožena, toda od moža varana. Hčerki se je vsled tega omračil duh ter je bila tudi že v norišnici. Vrnila se je iz norišnice navidezno zdrava k materi, toda njeno dušno stanje se je zopet shujšalo. Mati, ki je svojo hčer nenavadno goreče ljubila, ni pustila, da bi jo izročili zopet v norišnico, temuč jo je rajši ustrelila, potem pa še z mečem prebodla.

Dve sestri. Pred dvajsetimi leti sta se poročila v Parizu cunjarja J. in M. Leprec. Dobila sta dvojčka Marijo in Lojzo. Zakonska pa sta se kmalu po rojstvu obeh deklic sprla ter se razšla, vzešča vsak po eno deklico. Lojza je stanovala zadnji čas kot lepa 20letna deklica pri svojem ljubčku, mizarju Rignetu. Bila pa je ljubosumna, ker je zvedela, da hodi njen ljubček še neko drugo deklico obiskavat. Zato mu je sledila zvečer ter ga res zalotila s črnolaso deklico njene starosti. Vsa besna je naskočila svojo nasprotnico, ter jo z nožem ranila na obrazu. Policija je vse tri odvedla na komisarijat, kjer so jih zaslišali. In tukaj sta nasprotnici zvedeli, da sta si — sestri.

Gospodarske stvari.

Vzroki da konji tako mnogokrat oslepijo. Marsikomu se je morda že večkrat čudo zdelo, kako da izmed raznih domačih živali posebno konji zbole na očeh največkrat in tudi pogosto oslepe. Seveda tak konj z enim očesom izgubi mnogo vrednosti, z obema slepima pa skoraj vso! Vredno in potrebno je toraj, da se spoznajo vzroki teh bolezni, da se jih vemo varovati za časa. Prva napaka v tem so previsoke jasli. Navadno nahajamo povsod konjske jasli tako visoke, da se mora konj napenjati, če hoče dobiti kaj iz njih. Pri tem se večkrat dogodi, da mu pade kakšna smet v oko, kar mu povzroči vnetje, katero je navadno začetek hudih bolezni, ki več ali manj skvarijo oko. Drugi vzrok, da konji boleha na očeh, je premočni sopar v hlevu. O tem se človek lahko prepriča posebno kdor ima bolehave oči. Če stopi v takšen prostor, takoj ga začno srbeti in žgati ter solzeti. Če je prisiljen ostati na takem mestu, polnem soparov amoniaka in drugih plinov, ki prihajajo iz gnoja, kmalu zbolijo za vnetjem očes. Enako se godi tudi bolehavemu konju, samo da še toliko slabše, ker se ne ve čuvati,

kadar ga začne oko srbeti, ter se drgne kolikor more. V tem je koj od začetka, ko se opazi, da se konj solzi, treba zdravila, za kar se pred vsem priporoča kastrova voda. Ob enem pa je treba kolikor mogoče skrbeti za čist zrak v hlevu. To se doseže, če se gnoj sproti spravlja iz hleva in se ta večkrat prezrači. Tudi je dalje škodljivo za oči konju, ako mu svetloba prihaja v hlev le od ene strani, dočim je druga stran temna. Nasledek temu je, da obe očesi slabita. Tudi je dalje škodljivo za konjske oči, ako svetloba prihaja v hlev konju od zadaj, ker so mu tako oči večidel obrnjene v temo in nagel pogled k vratom ali k oknu nazaj mu napravlja blišč na oči. Najbolje je, okno spredaj nad jaslami, in sicer precej veliko, da je hlev svetel, kar ugaja konju, ki svetlobo ljubi. Skoraj največji vzrok kvarjenju oči pa so nekaka ušesca pri uzdi ki so pritrjena ob straneh oči. Namen jim je, da bi se konj manj plašil, ker bi ne videl vsake malenkosti ob strani ceste; a vendar nihče ne pomisli koliko ta ušesca mučijo oči živali. Konj ima namreč oči tako ustvarjene, da je glavni pogled, uperjen bolj na stran, in če ondi nima razgleda, se mu oko nepravilno obrača in napenja ter se s tem kvira. Končni vzrok, da oko zboli, je pa dostikrat bič neusmiljenega hlapca. Če tega konec le količjak zadene na oko, je to naglo zbolelo na vnetju, kar se popolnoma malokdaj ozdravi. Toraj proč z bičem. kakor tudi z neusmiljenim hlapcem od živine!

Trgovino z mešanim blagom

ter gostilno za vino, žganje in s trafiko, ki je oddaljena od farne cerkve 10 minut in od železnične postaje pol ure, se da v najem. Več pove **Jožef Pirsch** pri Sv. Jerneji pošta Sv. Duh Loče pri Poljčanah. 740

Loterijske številke.

Trst, dne 15. novembra: 73, 4, 80, 2, 79.
Gradec, dne 22. novemb.: 9, 66, 67, 30, 40.

Stajerska
ROGAČKA
KISELA VODA Sempel in Styria
OSVEŽUJOČA PIJACA. Nepresegljiva zdravilna voda.

„Štajerčeva“ prošnja!

Vsakega tistega našega naročnika, kateri se iz enega kraja preseli v drugi kraj in nam piše, da mu naj njegov naslov (atres) predrugačimo, uljudno prosimo, da vsak tak naročnik, kateri želi, da se mu naš list pošilja v drugi kraj, zapiše poleg novega naslova (atresa) tudi ravno tisti naslov, pod katerim je naš časnik poprej dobival; tisti, ki imajo na svojih naslovih na desni strani tudi našo številko natisnjeno, naj tudi tisto številko zapišejo. To zato, da gre delo hitreje izpod rok in da se ne prigradijo nikake pomote. Dobro je tudi, da vsak novi naročnik zapiše tudi hišno številko. Kdor se čisto na novo naroči, to je tisti, kateri „Štajerca“ od nas po pošti še ni prejemal, vsaki tisti naj zapiše na odrezek denarne nakaznice (postanwajzunge), ki se nahaja na levi strani: „Sem čisto novi naročnik“. Kdor pa nam pošlje denar po poštnem čeku, in hoče naročnino ponoviti, naj zapiše na sredini čeka, to je nad besedami

Erlagschein — Položnica

te-le besede: „Ponovim naročnino“ ali pa samo število, katero ima na svojem naslovu. Seveda se mora takoj spodaj pod temi besedami zapisati znesek, katerega pošlje in pa ravno takšen naslov (atres), kakovšnega dobiva od nas pisanega ali tiskanega. Ako nam pa kak čisto novi naročnik pošlje naročnino tudi po poštnem čeku, katerega je od kaknega svojega prijatelja dobil, in bi se rad čisto na novo naročil, tisti naj tudi ravno tam zapiše besede „čisto novi naročnik.“

Učenec

zmožen nemškega in slovenskega jezika se sprejme v trgovino z mešanim blagom. Ponudbe naj se pošljejo na g. **Maksa Koserja** na Framu pri Račah. (Frauheim bei Kranichsfeld. 724

Lovci na Koroškem!

Kupim takoj dobrega koroškega lovskega psa (brakirer). Naj bode star blizu dve leti. Pogoj, da mora dobro in daleč goniti. Plačam, kolikor se bode zahtevalo. Naslov pove „Štajerca“. 731

50 polovnjakov izvrstnega vina

lastnega pridelka, za kojega pristnost se jamči, prodaja veleposesnik v Halozah. Naslov pove upravnistvo „Štajerca“. 732

Sodarski učenec

15 do 16 let star ki je krepke postave, se takoj sprejme v učenje pri **Antonu Lendler**, sodarski mojster v Ptuj, Brandgasse 14. 733

Mesarski učenec

krepkega zdravja, se sprejme pri **Franc Webernigg-u** v Konjicah. 734

Hlapca k volom

ateri je priden in močen (starejši ima prednost) sprejme **V. Leposcha** v Ptuj. 735

Učenec za trgovino

z mešanim blagom, kateri je zmožen obeh deželnih jezikov, se sprejme v učenje pri **K. Fürst-u** v Radgoni, pošto predalo. 736

Vino na prodaj.

22 hektolitrov belega in 20 hektolitrov rudečega izvrstnega vina prodaja po ceni lastnik vinogradov. Naslov pove „Štajerca“. 729

Ekonomska služba.

Na kakšno večje gospodarstvo pri graščini bi rad v službo vstopil izučen ekonom, ki ima večletno prakso in je s tremi kolajnami diplomiran. Posebno je izurjen v sadjereji in vinoreji. Naslov pove „Štajerca“. 730

Resnična ženitna ponudba

28 leten fant, moški in ženski krojaški mojster, ki bode imel 300 kron dedščine, bi se rad priženil k deklici katere je šivilja ali tudi posestnica. Resnične ponudbe, če mogoče s fotografijo naj se pošljejo v kratkem pod imenom „Krojač 100“, na upravnistvo „Štajerca“. 793

Čudovito glasbeno orodje!

Novo! Novo!

Trombino

je najbolj zenzačna iznajdba sedanjega časa. To glasbeno orodje, ki se je v vseh društvenih krogih tako hitro priljubilo, je izvrstno in elegantno narejena trompeta z močnim glasom, na katero moremo trobiti, samo ako se pridenejo k temu pristojni trakovi z notami, torej brez učenja, brez znanja not in brez napora, takoj vsako melodijo. Trombino vzbuja povsod velikanski efekt in to tembolj, ako kdo v kaki družbi naenkrat nastopi kakor kak najizvrstnejši godec, dočim prej o taki spretnosti nihče ničesar ni slutil.

Najlepša zabava za hišo, društva, veselice, izlete (tudi s kolesi).

Vsak trak z notami ima 1—2 igri (pesmi, plese, koračnice itd.) in vsakemu instrumentu je priložen bogat imenik pesmij.

Trombinu stane z lahko umevnim navodilom:

I. vrsta, jako fino poniklana z 9 glasovi 3 gld. 50 kr.

II. vrsta, jako fino poniklana z 18 glasovi 6 gld. —

Trakovi z notami za I. vrsto 30 kr.

Trakovi z notami za II. vrsto 50 kr.

Razpošilja po poštnem povzetju:

Henrik Kertész

Dunaj I., Fleischmarkt 9—901

Kovaški učenec.

Mlad, močen fant, z dobrim obnašanjem, ki je najmanj 15 let star, se takoj sprejme kot kovaški učenec pri **Adolf Pogatschnig-u** kovaškem mojstru v Velikovu (Völkermarkt) na Koroškem. 674

Oženjen hlapec

ki bode dobival plačilo v deželnih pridelkih in ima vsaj enega, dela zmožnega sina, se takoj sprejme v službo pri graščinskem oskrbnistvu **Ebensfeld** pri Ptuj. Več se poizve ravnatom.

Najizvrstnejše in najboljše inštrumente (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

prva sisečka tovarna instrumentov

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne inštrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. Za vsaki inštrument se jamči.

Veliki cenik (Preiskurant) s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj.

Pri slabem prebavljanju in njegovimi postranskimi posledicami, kakor pri kolcanju, pri zgagi, pri napenjanju želodca in sploh, ako se v človeku preobilo napravi kisline; ako ima čut, kakor da bi bil preveč napolnjen itd., se naj vzame na en kosček sladkorja 20 do 40 kapljic **A. Thierry-jevega balzama.**

S tem se doseže, da takoj nehajo bolečine, da se ukrepi želodec in poneha kašelj. Ta balzam je tudi za zunanjo porabo ter vpliva na rane tako, da kmalu zacelijo in več ne skelijo.

Posebno naj se pazi na zeleno, v vseh državah zaznamovano varstveno znamko (marko) nuno in na zavitek, v katerega so vtisnjene besede Ich dien. Brez teh znamenj naj se vsako drugo tako zdravilo kot nepravo ne sprejme.

Dobiva se ta balzam po pošti (frankirano) brez vsakih drugih stroškov, in sicer 12 malih

ali pa 6 večjih steklenic za 4 krone, katere se morajo prej poslati.

Naslov je: Apotekar Thierry (Adolf) Limited, lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogaški-Slatini.

A. Thierry-jevo pristno centifolijev vlačilno mazilo je najkrepkejšo vlačilno mazilo, katero s tem, da povzroči temeljito čiščenje, bolečine olajšuje in to še pri tako zastarelih ranah. To mazilo odstrani skoz omehčanje v rani se nahajajoča tuja telesa vsake vrste. S pošto 2 lončka 3 korne 50 vinarjev.

Apotekar Thierry (Adolf) Limited, lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogaški-Slatini.

Ogiblje naj se ponarejenja in pazi na gornjo na vsakem lončku vžgano varstveno znamko in firmo.

Ravno sedaj je izšla zopet knjiga (2. izdaja)

viničarski kažipot (Weinbauers Berater),

navodilo kako se zopet nasadijo vinogradi in kako se morajo obdelovati (knjiga ima 35 podob) Izadatelj te knjige je

JANEZ BELLE,

potovalni učitelj deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru ob Dravi.

Knjiga je pisana v slovenskem in nemškem jeziku in velja eno krono 20 vin. s poštino vred 1 K 30 h. Že dejstvo, da se je prva izdaja, (in sicer 2000 knjig) v enem letu popolnoma izprodala, jamči za to, da je ta knjiga za vsakega vinorejca velike važnosti. Cena jej je samo 30 krajcarjev.

Dobi se v knjigarni **W. Blanke** v **Ptjuju** pa tudi v vseh drugih knjigarnah.

Dobroznana stara trgovina

„pri Gregoritsch-u“ v Makoljah pri Polčanah se s hišo, gospodarskimi poslopji in šestimi orali zemljišča prav ugodnim pogoji proda. Ponudbe naj se pošiljajo **Terezija Gregoritsch Lankovitz.** (Lankowitz in Obersteiermark.)

Vsaki dan dvakrat se dobijo

sveže (frišne) pivovarske tropine

v pivovarni

Tomaža Götza v Mariboru

Brata Slawitsch v Ptjuju

trgovina z nürenberškim in galantrijskim blagom

prodaja igrac, drobnega blaga, različnega obuvala (Schuhwaren), različne kužnhovine (Pelzwaren), pletenin (Wirkwaren),

Na debelo.

perila za moške, posebno tudi za delavce.

Na drobno.

Priporočava vse v to stroko spadajoče reči, po jako nizki ceni in prosiva kupce, naj poskusijo, da se bodejo o najini točni in pošteni postrežbi prepričali

U najini podružnici (filiali) ravno tam, kjer se pride čez most v mesto, se dobi vso **manufakturno blago**, pravo domače platno za ruhe in za perilo, kakor tudi za vsako obleko. Posebno izvrstne **odeje** imava v zalogi, potem **tople robce**, sploh vsakovrstno zazimo potrebno blago, kakor **pletene srajce** (Jägerhemden), **suknje**, **štrikane nogavice** in **rokavice**, **blače** za moške in ženske tudi jako trpežne in tople **zimske kape**.

Prosiva skusite!

Celo obleko za moškega ali za žensko kakor **srajco** (Jägerhemd), **blače**, **nogavice**, **roka-vice**, vse jako toplo, dobite že **samo za 4 krone**.

Ravnotam imava tudi trgovino **špecerijskega blaga** in sicer: najfinejšo **ogersko moko** (melo), izvrsten pravi domači **špeh**, **svinjsko maščo** in vse drugo, kar spada k špeceriji.

698 Ako naroči kdo kaj po pošti, se mu točno pošlje in sicer po poštne povzetju (Nachnahme), ako nama ni znan.

Karl Penteker

urar, srebrar in zlatar 598
glavni trg št. 1 **Ptuj** glavni trg št. 1
tik mesarja gospoda Luttenberger-ja
priporoča svoje
**ure, prstane, veri-
žice za ure in uhane.**

Vse po najnižji ceni.

Za vse ure se jamči. Švicarske
žepne ure iz nikelnja za

tri goldinarje in dražje. **Srebrne žepne ure** od 4 gold. 50 kr.
naprej. **Budilnice** za 1 gold. 50 kr. in više. Vsa popravila
se točno in hitro izvršijo in se za nje jamči.

Opozarjam še mojo bogato zalogo **uhanov in prstanov** iz srebra,
zlata in drugih kovin. **Srebrni prstani za zaročence** od 40 kr. naprej.

Tovarna za poljedelske stroje

C. Prosch-a v Celovcu

priporoča

izboljšane

**vitále (Göpel)
mlatilnice**

z najnovejšimi podlagami
(lagerji), lahko tekoče

alje **stroje za rezanico delati, trijerje in
mline za šrot.**

upcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo
oznane prosto. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki se pošiljajo
poštne prosto in zastonj. 621

Brata Slawitsch

v Ptuj

priporočata izvrstne **šivalne stroje**
(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . .	70 K	—	h
Singer Medium	90	„	„
Singer Titania	120	„	„
Ringschifchen	140	„	„
Ringschifchen za			
krojače . . .	180	„	„

inerva A 100 „ — „
inerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „
owe C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „
ylinder Elastik za čevljarje . . . 180 „ — „

eli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po
pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 643

Kostanje in orehe

upuje po najboljših cenah **Jos. Kasimir, v Ptuj,**
govina s špecerijo, materijalnim, in barvanim blagom,
ter deželnimi pridelki. 719

FRANZ SODIA

721

tvornica pušk v Spod. Borovljah na Koroškem (Unter-Forlach in Unter-Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizbornejša
dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane ce-
nike s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v markah
poštne prosto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval.

W. Blanke

v Ptuj

glavni trg šte. 6

nasproti nemške farne cerkve.

ogerska ulica šte. 6

nasproti velike vojašnice.

Tiskarna, knjigarna, knjigoveznica in trgovina s papirjem,
šolskimi in pisarskimi potrebščinami na debelo in drobno.

**C. kr. zaloga
šolskih knjig.**

**Zaloga
kart.**

Vsaki čas velika zaloga vseh šolskih knjig v najnovejši izdaji kakor
tudi trgovskih vpisovalnih knjig za trgovce, vseh pisalnih in šolskih
potrebščin, Eichmann-ovih pisank in risank, pisanega in soilnega
papirja v vseh barvah, pisalnega in papirja za pisma v mapah
in kasetah, prav po ceni; zavitkov, papirnatih vrečic papirja za
zavijanje itd. itd. najboljše kakovosti in po nizkih cenah.

Na drobno in na debelo.

Zaloga vseh tiskovin

za slavne župnijske urade, šolska vodstva, obč. predstojništva itd. v
dvojnem jeziku in vseh vrst kancelijskih potrebščin po nizkih cenah.

Izdelujejo se po ceni in hitro: trgovske tiskovine za trgovce in
obrtnike in sicer: pisma, zavitki z natisom tvrtk, računi, vizitnice,
naslovne karte, pečatne znamke za steklenice in pisemske zaklepe,
stampilje iz kačuha in kovine.

Koledarji za leto 1903:

Nemška pratika 14 h. Mala slovenska pratika 20 h.
Velika slovenska pratika 24 h. Družinska pratika 24 h.
Pri večjem nakupu mnogo ceneje.

Najbogatejša zaloga katoliških od škofijstva potrjenih

molitvenikov

v jako lepem vezanju in po raznih cenah.

Velika zaloga

slovenskih pripovednih knjig

zelo zanimivo in lepo za čitati. Vsaka zahtevana knjiga v vsakem
jeziku, katera se v zalogi ne nahaja, se nemudoma preskrbi.

Razglednice

v najfinejši svetlotiskovni izvedbi pošiljam jaz za K 35.—
1000 komadov in potrebujem k narejanju samo eno dobro foto-
grafijo. Natisk na voljo, v nemškem ali slovenskem jeziku.

Gospodom trgovcem dovolim pri cenah veliki popust,
ter prosim za prav mnogoštevilna naročila. 655

Frane Schütz pri Sv. Trojici v Slov. gor.

zastopnik najboljše fabrike za stroje

Ph. Mayfarth-a iz Dunaja

prodaja

mlatilnice, slamoreznice, stroje za jabolke mleti ter sploh vsakovrstne stroje.

Stroji se lahko tudi pri njem ogledajo in se lahko plačujejo na obroke (rate). Blago je vso zanesljivo.
Pogoji so zelo ugodni.

Iščeta se dva viničarja in eden majar.

Viničarja naj imata vsaka po štiri delavske moči; majar naj bode tudi oženjen. Vsi ti se sprejmejo pod ugodnimi pogoji in sicer pri grajščaku

Henriku Malner-ju

v Rospohu (Roszbachj pri Mariboru)

712

Priporočam razun mojega špeci-
rijskega, materialnega in barvnega
blaga:

špeh, zasekani,
slanike (harinke), frišne,
rezance, vsakovrstne,
riž od 10 do 20 kr.,
moko, od 10 do 15 kr.,
kavo kilo od 1 gl. do 1.80 gl.,
sladkor.
spiritus za goreti,
kislino za ocet 80°

707 Jos. Kasimir v Ptui.

Jos. Gspaltl

Ptuj

Cerkvena ulica šte. 16.

zlatar, srebrar, optiker in urar

priporoča svojo

obilno sortirano zalogo

588

v blagohoten obisk.

Vsakovrstna popravila zlatnine in srebrnine,
optičnega blaga in ur se zvršijo hitro in po ceni.

Mestna hranilnica v Celji.

1. Celjska mestna hranilnica nahaja se v lastnem zavodnem poslopu, Ringstrasse šte. 18.
2. Hranilni vložki obrestujejo se s 4% nimi obrestmi; rentni davek trpi hranilnica. Stanje vložkov znašalo je koncem leta K 8.833.560-42.
3. Posojila na hipoteke se s 5% nimi, menična posojila s 5½%, nimi in zastavna posojila proti 5% nimi obrestmi oddajajo.
4. Hranilnica daja v najem železne blagajnične predale pod zaklepom najemnika in pod sozaporom hranilnice v varno shranjenje vrednostnih papirjev; prevzame tudi odprte depote.
5. Vplačila v Celjsko mestno hranilnico zamo-rejo se tudi potom vložnega lista ali čeka poštne hranilnice na račun šte. 807-870 izvršiti. Vložnice se oddajajo na zahtevanje.
6. Podružni zavod in Giro-Conto avstr. oger-ske banke.
7. Kreditno in posojilno društvo »Celjske mestne hranilnice« daja menična posojila proti 5½%, nimi obrestmi.
8. Uradne ure za stranke so ob delavnikih od 9—12 ure dopoldne določene do preklica.

Ravnateljstvo.

4 pari čevljev za samo 2 gld. 50 kr.

se pošljejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno 1 par moških, 1 par ženskih čevljev, rujavih za vezati, z močnim zbitimi podplati, najnovejše oblike; dalje 1 par moških in 1 par ženskih modnih čevljev z obšivom, elegantni in lahki. Vs 4 pari za 2 gld. 50 kr. Pri naročilu zadostuje dolgost. Pošilja se proti poštnemu povzetju. Zaloga čevljev

Jungwirth, Krakov 21. Poštni predal 20

Neugajajoče se vzame takoj nazaj.

46

Vsakemu poljedelcu se priporoča
„dr. P. Schuppli-ja navodilo za živino-
rejske tečaje na Oberhofu“.

V tej knjigi se nahajajo poučljivi predpisi
in nauki o živinoreji in živinovzgoji, mle-
karstvu in sirarstvu.

Dobiva se v vsaki knjigotržnici po nizki ceni.

Hranilnica (Sparkassa)
vlad. državnega mesta
Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 308051
pri c. kr. poš-
tno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od
8—12 ure.

Občanje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Trgovina z barvami in ščetinarstvom.

J. Sorko v Ptuiju.

Ungartorgasse 4, nasproti velike kasarne.

Najnižje cene!

Prodaja vsakovrstnih oljnatih barv (farb), firneža, terpentina, lakov, sikatifa, brunolina, laka za polituro, laka za usnje in železo, papirja za fladrti. Prodaja šablon, zlate, srebrne in bakrene bronce, kakor tudi vsakovrstne suhe barve. V zalogi so vsakovrstne barve, s katerimi lahko vsak sam barva stofe, rute i. t. d.

Ščetinarsko blago.

Priporočam vsakovrstne pinzelne in pripravo za lazuro, krtače, za obleko, krtače za glavo, za čevlje snažiti; konjske krtače iz čiste konjske žinje, krtače za govedo snažiti, gobe za vozove snažiti, gobe za šolarje, pasje biče, gajželnike, vso pleteničarsko blago i. t. d.

Zidarjem, mizarjem, sedlarjem i. t. d. dovolim posebno znižane čene.

Prevzamem tudi vsakovrstna slikarska in barvarska dela.

584

S spoštovanjem

J. Sorko.

Ptujsko kopališče

Gorna dravska ulica v Ptuiju.

Vsaki dan kopele v banjah, pršne in mrzle kopele.

Vsaki torek, četrtek in v soboto soparne kopele in sicer ob pol eni uri popoldan. — Soparne kopele imajo take vspehe kakor krapinske toplice. Daljša pojasnila daje gosp. Jos. Kasimir in v kopališču samem.

Stavbinsko podjetje.

Ladislaus Johann Roth

inženier in oblastveno aut. mestni stavbenški mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zatvornic iz lesa, kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek, varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje, sploh vsa vodna dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje masin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje iz petona, petonska tla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislaus Joh. Roth

inženier in oblastv. aut. mestni stavbenški mojster.

G. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno enakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote daleč nadkriljajoči dobroti, kakor tudi svoje priznane izvršno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslavitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

364

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuiju

zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

30

Radi preselitve

proda se takoj lepo posestvo, obstoječe iz dveh zidanih hiš, kovačnice na 4 kurišča, s samokovom (Hammer), takarnico (Drehbank) in vsem orodjem; dalje mlin na tri tečaje z dvema paroma belih in enim parom zmesnih kamnov in stopami ter čistilnim strojem (trijer) z vspenjačo (Aufzug). Poleg mlina je tudi soba in kuhinja. Pri posestvu je okoli 4 orale zemljišča, obstoječega iz njiv, sadonosnikov in vinograda z viničarijo. Vse je v najboljšem stanu in se proda prav po ugodnih pogojih. Kupci naj se blagovolijo ogledati pri **Janezu Drobež** v Št. Juriju ob Taboru v Savinski dolini. (716)

Dobro vpeljana gostilna

v živahnem industrijskem kraju na Spodnjem Stajarskem z točenjem žganja in s trafiko se **odda** sposobnemu gostilničarju, V isti hiši se nahaja **prav dobro upeljana kramarija**, katero zamore vzeti gostilničar **v najem**. Prednost ima mesar z delavno družino.

Naslov pove upraništvo „Stajerca“.

715

Stavbinsko podjetje.

Ladislaus Johann Roth

inženier in oblastveno aut. mestni stavbenški mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zatvornic iz lesa, kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek, varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje, sploh vsa vodna dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje masin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje iz petona, petonska tla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislaus Joh. Roth

inženier in oblastv. aut. mestni stavbenški mojster.

Občinska hranilnica v Ormoži

(Gemeinde-Sparkasse in Friedau)
obrestuje vloge po $4\frac{1}{2}\%$ in jih sprejema

vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne in vsako nedeljo od $9\frac{1}{2}$ do 11 ure dopoldne.

Obresti se pripisujejo polletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobijo isti popolnoma $4\frac{1}{2}\%$ obresti.

656

Ravnateljstvo.

Močen učenec

699

z dobro šolsko izobrazbo se s celo oskrbo spreme v učenje. Karl Rayer, trgovec v Arzclinu pri Vojniku.

Andropogon

postavno zavarovano
dokazano najboljšo
sredstvo za
rastenje las.

Zdravniško priporočeno.
Uspeh zjamčen. Izdelo-
vanje in glavna razpo-
šiljalnica.

P. HERRMANN

v Zg. Pulskavi na Štajerskem (Ober-Pusgau in Steiermark).
Dobiva se v steklenicah po 3 krone tudi pri sledečih firmah:
v Ptuj: Brata Slawitsch; v Mariboru: M. Wolfram,
J. Martinz, G. Pirhan, A. Pristernik; v Celji: A. Kolenz;
v Radgoni: Pontek & Kramberger; v Celovcu: A. Schaffer;
v Ljubljani: V Petrič; v Slov. Gradcu: Bastianschitsch;
v Poljčanah: Krautsdorfer; v Konjicah: A. Stepischnik.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Pauko.

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarne za ure in eksportna hiša zlatnin

Most št. 194 (Brüx) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka gld 3-75

Prava srebrna remontoarka „ 5-25

Prava srebrna verižica „ 1-20

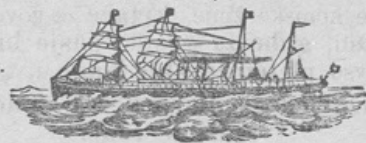
Nikelnasti budilec „ 1-75

Moja trdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč pri-
znalnih pisem.

Ilustrirani katalog zastoj in poštne prost. 510

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekla-
danja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana.
— Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
ali

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34. 537

Carl Hantich

državno izprašani nadlogar, gozdarski zemljemerec
in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec
v Mariboru

Priporoča se v zanesljivo izvrševanje vseh v geo-
metrično in gozdarsko svrhu spadajočih del. 607

Redka prilika.

Čudovito po ceni.

400 kosov za 1 gld. 80 kr.

Ena draž. pozlačena 36 ur natančno tekoča lepa anker-ura z kazalom na sekunde, za katero se jamči tri leta, 1 eleg. verižica za gospode, 1 pravi srebrni prstan za gospode ali dame z žlahtnim kamnom, v ognju pozlačen, 1 par pravih srebrnih uhanov, oboje ces. kr. puncirano, 1 fini nastavek za smodke z bernstajnom, 1 garnitura manšetnih in srajčnih gumb iz double-zlata, patentovana zapon 3%, zlata, 1 f žepni nož, 1 f usnjata mošnja, 1 prakt. žepno toaletno zrcalo z etuijem, 1 f žepni tintnik, 1 prijetno dišeče toaletno milo, 1 spisovnik za pisma, porabna vsakogar, 36 komadov kin. čudežnih cvetlic 3 kom. čudovitih preokovanj, ki vzbujajo smeh in še 300 različnih predmetov, ki se v hiši potrebujejo. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, veja proti poštenu povzetju ali če se denar naprej pošlje samo 1 gld. 80 kr. skoz razpošiljavnico Ch. Jungwirth, Krakau, F. Risiko izključen. Za neuglajoče se vrne denar.

Črevljarjem

Priporočava fini žamet

(Schuhsamt), lastin in vse kar rabi čevljar za izdelo-

vanje finega, pa tudi močnega in trpežnega obuvala.

Cena jako nizka, blago dobro.

Brata Slawitsch, Ptuj.

705

Tisk: W. Blanke v Ptuj.